

Udvalget har taget Hensyn til de Betænkeligheder, jeg tillod mig at fremsætte ved Lovforslagets 1ste Behandling, saaledes at Lovforslaget nu paa et enkelt Punkt nær, som jeg nærmere skal omtale, forekommer mig at være meget acceptabelt. Men i Virkeligheden er det ogsaa undergaaet en overordentlig stor Forandring, idet det fra at være et Lovforslag om en Pligt for Parterne til at finde sig i, at deres Indlæg og Dokumenter overlades Modparten, er gaaet over til at blive et Lovforslag om en Ret for dem til, naar de ere enige derom, at se Indlæg og andre Dokumenter udeladte af Akten, hvilket jeg selvfølgelig ikke kan have noget at erindre imod, da dette er i fuld Overensstemmelse med den nu raadende Grund sætning i vor civile Proces om Parternes Eneraadighed over denne. Jeg kan saaledes særdeles vel tiltræde de forskellige Ændringsforslag, som ere stillede. Naar jeg i Udvalget ikke har ment at kunne gaa ind paa, at man replacerede Parternes eget Samtykke med Samtykke af deres Sagførere, ligger det hovedsagentlig deri, at den Part, som ikke bestiller Akten, altsaa i Reglen den Part, som har vundet Sagen og ikke ønsker at appellere, og hvis Samtykke det jo ganske særlig kommer an paa, ingen særlig Interesse har i, at Akten bliver hurtig og billig beskrevet, idet han jo, naar Sagen er forbi, ikke længere har nogen Sagfører, eller i alt Fald den Sagfører, som har ført Sagen for ham, ikke længere kan forudsættes at kunne raade over Sagen paa hans Vegne.

De Punkter, hvor det forekommer mig, at Lovforslaget endnu trænger til nogle Ændringer, findes i § 3. Efter det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 3, udgaar første Stykke af Paragraffen, saaledes at det, som nu er 2det Stykke, bliver 1ste Stykke. Men dette fører til, at Begyndelsesordene i det, som nu er 3die Stykke, og som altsaa bliver 2det Stykke, ikke længere — synes det mig — komme til at passe, idet de lyde paa, at „de foranstaaende Regler angaa dog ikke“ osv. Men naar 1ste Stykke af Paragraffen gaar ud, bliver der ikke flere Regler i det foranstaaende, men kun een Regel. Dette er dog nærmest en Redaktionsændring, som jeg imidlertid vil henstille til Overvejelse. Endvidere skal jeg med Hensyn til § 3 tillade mig at henstille til Overvejelse, om ikke den sidste Halvdel af det nuværende 3die Stykke bør udgaa. Forholdet er jo nu det — i alt Fald har det været saaledes indtil for faa Aar siden — at

naar en Sag er paakendt og begæres beskrevet, følger, hvor det er en Underretssag, Tingvidner eller Fogedakten, hvor det er en Overretssag, tillige Underretsakten uden videre med til den Part, som iværksætter Appel. Det er muligt, at det ikke udtrykkes saaledes, at disse Dokumenter følge Akten, men i alt Fald har det været en mængde-aarig Praksis, at den Part, som iværksætter Appel, uden videre paa Retskontoret faar disse Akter udleverede til Benyttelse i Appellinstansen. Det forekommer mig, at man, hvis man vil beholde 3die Stykke af § 3 i den Affattelse, som det nu har, meget let vil bidrage til, at denne Praksis bliver afskaffet, idet Retsskriverne efter den Affattelse, Lovforslaget herefter paa dette Punkt vil faa, ville anse sig for uberegtigede til at udlaane Dokumenter som de nysnævnte til andre end den, som har fremlagt dem. Man vil altsaa muligvis afstedkomme en hel Del Skriveri, som man efter den nu gjældende Forretningsgang er fri for. Ogsaa dette Punkt vil jeg henstille til Overvejelse inden 3die Behandling. — Endelig vil jeg med Hensyn til § 3 henstille til Overvejelse, om der ikke i det nuværende 4de Stykke ogsaa bør indføres en Bestemmelse om, at Handelsbøger og lignende større Bøger, hvoraf kun en enkelt Del har Interesse for den paagældende Sag, kunne udleveres til Parten straks efter Domsafsigelsen uden Forpligtelse for ham til deraf at fremlægge Genpart. Det forekommer mig, at det vilde være lidt vel strengt, om man vilde forlange, at den Part, som har fremlagt sine Handelsbøger eller andre større skriftlige Udarbejdelser, hvoraf kun en ringe Del vedrører den paagældende Sag, naar han vilde have dem tilbage, enten straks skulde tilvejebringe Genparten af dem eller ogsaa, hvis han ikke tilvejebragte saadanne, vente med at faa dem tilbage, indtil Appelfristen var udløbet, muligvis i en Sag, som viste sig overhovedet slet ikke at blive appelleret. Med disse Bemærkninger vil jeg altsaa tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg henstiller at tage, hvad jeg har sagt, under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling.

Ordføreren (Nellemann): De af den højtærede Minister gjorte Henstillinger skulle naturligvis af Udvalget blive gjorte til Genstand for Overvejelse inden Sagens 3die Behandling.

P. G. C. Jensen: Det kan jo ikke nægtes, at de Bemærkninger, som den